

A. K.:

Dragi Marijini otroci!

Z največjim veseljem je mala Marija pričakovala dan svojega godu. Že davno ji je bila mama obljubila posebno lepo godovno darilo, če bo pridna in poslušna. Marija je bila dober otrok. Doma in v šoli so jo imeli radi. Mami je tako rada ustregla, v šoli se je pridno in vestno učila. Godovno darilo ji ne bo odšlo. Hudobni duh pa je malo Marijo sovražil in zalezoval. Rad bi ji pokvaril srce. Vedno se je potikal za njo in ji prilizujeno šepetal: »Joj, kako si lepa! Kakor roža! Tvoje oči so plave kakor nebo, tvoji lasje so kakor zlati prameni, tvoja rdeča usta, tvoja nežna lička... mala Marija, kako si lepa!« Hudobni duh je velik prekanjenec. Ob pravem času vrže v srce strupeno seme, ki se hitro razraste v grd plevel. V srce male Marije se je prikradla grda ničemurnost. Postala je domišljava, prevzetna. Teden dni pred godovnim dnem — god je imela na praznik Brezmadežne, 8. decembra — stopi Marija k mami. »Mama, veš kaj si želim za god? Če me hočeš zelo razveseliti, kupi mi lepo brušeno ogledalo.« Mama se je z zaskrbljenim pogledom ozrla na svojega otroka. »Ogledalo? Čemu ti bo?« »Rada bi se večkrat pogledala v njem, kakšna sem.« Resno je zrla dobra mati, resno je govorila: »Otrok, naj bo po tvoji volji. Za god ti kupim ogledalo, najlepše, ki ga bom mogla dobiti.« — Željno pričakovani godovni dan je prišel. Mala Marija je zgodaj vstala. Mama ji je voščila vso srečo za god, poljubila jo je na lice, s solznim očesom je govorila:

»Ostani, hčerka moja, pridna in preprosta. Ohrani si vselej čisto srce.« Potem je odprla lepo opremljeno škatlo, vzela ven v svilo zavit predmet in ga dala Mariji, rekoč: »Otrok, tu je obljubljeno godovno darilo.« Marija je s hrepenečimi prsti odvila belo svilo in zastrmela. V rokah se ni zablestelo brušeno ogledalo, Marijine oči so zagledale pred seboj prelepo podobo Brezmadežne Device, v krasnem okviru, za brušenim steklom. Pod podobo nebeške Kraljice je bil bel rob. Tu so se bleščale z zlatom pisane besede, ki jih je napisala roka ljubeče matere: »Otrok, Brezmadežna ti bodi ogledalo. Glej vanjo dan na dan!« — Nič ni rekla mala Marija. Od sramu in kesanja so ji zardela lica, spoznala je svojo zmoto. S presrčno ljubeznijo je poljubila podobo Brezmadežne. S solzami v očeh je poljubila še roko dobri materi, pogledala je v njene dobre oči in rekla: »Mama, kako prav si naredila. Ničemurna sem postala, pa si me ozdravila. Brezmadežna Devica bo moje ogledalo. Njo bom gledala vsak dan. Vselej hočem biti dober Marijin otrok. Saj vem, da bom tako tudi tebi in Bogu v veselje.« Presrčen poljub matere je bil v odgovor. Veselila se je tisto uro tudi nebeška Mati, veselili so se božji angelci; sam Bog je bil vesel nad skrbno materjo in dobro hčerko. Le hudobni duh je škripal z zobmi. Njegovo zapeljevanje ni uspelo...

Otroci! Nam vsem bodi Brezmadežna Devica za ogledalo duše. Vsa je lepa in čista, nobenega greha ni bilo nikoli v njenem srcu. Kako že poje njena pesem?

»Vsa si sveta, dvanajst zvezd ti venec spleta.
Ti si zarja lepa vsa, lilija brez madeža.«

Otroci! Ljubimo Marijo. Častimo jo s pobožnim srcem. Priporočajmo se ji z velikim zaupanjem. Ona, ki je strla glavo peklenški kači, bo premagala skušnjavca, ki nas zalezuje. S svojo dobrotno roko nas bo vodila skozi življenje, da se ne bomo izgubili in pogubili. Marija je tako dobra in tako mogočna. Ves pekel trepeti pred njo. Marija, Brezmadežna je naša mati. Veselimo se tega in s presrčnim veseljem obhajmo 8. december, praznik Marijinega brezmadež-

nega spočetja. K sveti maši pojdete ta dan, pojdite še k svetemu obhajilu tisti, ki ste že bili. Zakaj vse to? Zato, da bo Marija vesela.

In še to, otroci: posnemajmo Marijo! Najlepše Marijo tisti časti, kdor posnema njen zgled. Brezmadežna bodi ogledalo, v katero glejmo vsak dan. Kakor Marija, tako hočemo tudi mi živeti in umreti. Molili bomo radi kakor Marija. Ubogali bomo radi kakor Marija. Jezusa bomo ljubili kakor Marija z vsem srcem in vso dušo, Marijini otroci smo, zato hočemo biti taki kakor naša nebeška Mati, dobri, pobožni, čisti.

V skritem kotu vroče Afrike delujejo sestre dobrega Pastirja za srečo in zveličanje ubogih zamorcev. V njih zavod so pripeljali malo zamorsko deklico, ki napravlja dobrim sestram veliko veselja in vsem daje lep zgled. Ena izmed sester piše: »Ko je deklica prišla k nam, smo jo peljale pred podobo prečiste Device. Povedale smo ji, kako je Marija dobra, kako ljubi nedolžne otroke in smo ji naročile, naj daruje Mariji svoje malo srce, naj Marijo po otroško ljubi. Od tedaj govori vedno o brezmadežni Devici. Kadar dela, vedno vpraša: »Ali je Devica Marija tudi tako delala? Ali je Marija zadovoljna z menoj?« Če ji pritrdimo, je vsa srečna in dela še z večjim veseljem. Tako jo imamo rade. Kako jo šele Marija ljubi.«

Otroci! Še mi delajmo po zgledu male zamorske deklice. Večkrat čez dan se vprašajmo: »Ali je Marija zadovoljna z menoj?« In prosimo jo prav iz srca, na njen praznik in vsak dan ponavljajmo:

»O Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki se k tebi zatekamo.«

Dragi prijateljčki!

Gotovo niste tako srečni kakor mi, ki imamo Mladinski dom na Radni, kjer se zbiramo ob nedeljah in praznikih, čeprav moramo nekateri capljati celo po dve uri, da pridemo tja.

Ustanovil se je »Angelček«, družbica ministrantov. Na rožnovensko nedeljo je bil slovesen sprejem. V soboto pred praznikom smo si očistili dušice pri sv. spovedi in komaj čakali, da nam sine jutro drugega dne. Svetlo solnčece še

ni pokukalo izza obzorja, že smo bili na poti v Mladinski dom. Oblekli smo se v lepe nove rdeče kikeljce in bele srajčke, pa smo korakali v kapelico. Med peto sv. mašo je ljubi Jezus obiskal naša srčeca. No, po sv. maši pa je prišlo tisto veliko, težko pričakovano. Drug za drugim smo poklekili pred oltarjem in g. voditelj je vsakemu obesil krog vratu svetinjico in izročil majhen pravilnik. Tako sem bil vesel in srečen, da sem z rokavom brisal pod nosom in po očeh. Ko smo prišli iz kapelice, smo se slikali. Tu Vam pošiljam, dragi prijateljčki, sliko, da nas premerite od nog do glave. Jaz sem tam v sredi; tisti, ki ima sredi obraza nosek. — Srčkane pozdrave Vam pošilja Tonček.

Uganke, skrivalice in drugo.

Črkovnica.

(Miroljub.)

1	3	5	7	9	11	13	15	
n	a	n	a	a	a	a	a	
	u	a	b	n	a	k		
		i	o	m	m			
	m	u	n	o	a	k		
p	p	a	a	r	s	š	i	
10	12	14	16	2	4	6	8	

Sestavi besede nastopnega pomena: 1—2 prometno sredstvo, 3—4 diči vladarja, 5—6 moško krstno ime, 7—8 sobna oprava, 9—10 mlada kura, 11—12 izločuje smreka, 13—14 rabi zidar, 15—16 kmetsko orodje. Srednja vodoravna vrsta pove koristno napravo.